

Afdelings Styrke af Undercorporaler og Menige til 800 Mand. Det er isørigt en Selvfølge, at forsaavidt der i Aarets Løb stæer nogen Afgang eller Tilgang i den for de forskjellige Afdelinger anførte Styrke, dette da maa medføre en tilsvarende Formindskelse eller Forhøielse af den beregnede Godtgjørelse, og at dennes Beløb saaledes ikke i saa Henseende kan betragtes som nogen bindende Norm.

Anm. Ifølge den bestaaende Ordning af det ordinaire Indquarteringsvæsen udenfor Kjøbenhavn, paahviler det vedkommende Kjøbstadkommuner indenfor de i Lovgivningen forefævne Grændser, ved hvilke Militaaretaten jævnlig anseer sine endog billige Fordringer bestaarne, at hde det garnisonerende Militair dets forskjellige Fornødenheder. Maa det nu end erkjendes, at der paa det i denne fra ældre Tid stedfindende Ordning maaffæe mindre Principmæssige for en ikke ringe Deel er raadet Bød derved, at der ifølge Lov af 29de December 1850 tilstaaes vedkommende med Indquartering belagte Kjøbstæder en deels fuldstændig, deels partiel Godtgjørelse af Statskassen for Ydelsen af de ommeldte Præstationer, har dette dog paa den anden Side bidraget til, at Communerne forsaavidt nu mindre end tidligere ere interesserede i at tagtage den behørig Deconomi. Hertil kommer, at Administrationen af hele Indquarteringsvæsenet under den nu bestaaende Ordning af samme er forbunden med ikke saa Vanskeligheder, saabel for Krigsministeriet som for Indenrigsministeriet, hvilket fornemmelig hidrøer fra, at Øverllshynet med Communerne tilkommer sidstnævnte Ministerium, medens det er førstnævnte Ministerium, som nærmest er interesseret i, at Communerne efterkomme deres heromhandlede Forpligtelser.

Dnffet om at komme bort fra den nuværende Ordning af dette Forhold er derfor ogsaa oftere blevet fremhævet, og navnlig har Rigsdagen som et Middel hertil gjentagende henvist til Tilveiebringelsen af en Overenskomst mellem Monarchiet og Kongeriget om, at Militaaretaten selv overtager Indquarteringsbyrden mod et nærmere bestemt Vederlag. Ihvordel det nu ikke er at antage, at de af den bestaaende Ordning flydende Ulemper paa nogen anden Maade tilfulde lade sig fjerne uden derved, at Staten selv gjennem Krigsbestyrelsen overtager Caserneringen m. v. af Garnisonerne, imod derfor at tilstaaes deels af Landsdelene deels af vedkommende Garnisonsbyer et passende aarligt Vederlag, maa det dog erkjendes, at en saa fuldstændig Omordning blandt Andet og maa være betinget af Vedtagelsen af en fast Garniseringsplan eller endelige Bestemmelser angaaende Troppernes Fordeling, og at der saaledes formeentlig ikke vil kunne være Tale om Opførelse af de til Forholdets Ordning fornødne faste Etablissementer, forinden de i saa Henseende fornødne Forarbejder ere tilendebragte. Under disse Omstændigheder har Ministeriet derfor — som alt bemærket i Anmærkningerne til Finantøsløven for 1861/62 — troet at maatte opgve Tanken om for Tiden at opnaae nogen Forandring med Hensyn til alle de egentlige Dvarteerudgifter, for hvis Vedkommende der isørigt ogsaa er mindre Trang til nogen Forandring, idet det vel kan ansees som et nogenlunde tilstrækkeligt Værn imod Forurettelse af Statskassen, at vedkommende Communer selv deeltage i Udredelsen af disse Udgifter. Hvad derimod de Præstationer angaaer, for hvis Levering der af Statskassen tilstaaes vedkommende Communer fuldstændig Godtgjørelse, nemlig Sygehuse og Vagtlotaler med tilhørende Inventarium, Badst, Keengjoring, Brændsel og Lys, Depotlokaler, Fouragemagasiner, Staldrequisiter og Exerceerpladse, er der med Krigsministeriet indledet Forhandling om, hvordel Militaaretaten enten i det Hele eller for en Deel selv maatte kunne overtage Tilveiebringelsen af disse Præstationer, af hvilke flere ofte have forvøldt Statskassen uforholdsmæssige Udgifter, imod at der da hdes Militaaretaten en billig Godtgjørelse, hvis Størrelse holdes indenfor hvad der i saadant Næmed har været bevilget ved de aarlige Finantøsløve. Medens Krigsministeriet har fundet overveidende Betænkelighed ved at overtage Anskaffelsen af de egentlige Lokaler, nemlig Sygehuse, Vagter, Depotlokaler og Fouragemagasiner saavelsom Exerceerpladse, har Samme derimod erklæret sig villigt til at overtage Udgifterne ved Vedligeholdelsen af de for Tiden til Militaaretatens Disposition værende Bygninger, ved Tilveiebringelsen af Staldrequisiter samt af Inventarium, Lys og Brændsel, til vedkommende Sygehuse og Vagter saavelsom ved Udførelsen af Badst og anden Keengjoring for disse Lokalers Vedkommende. Alt paa følgende Billaar, nemlig: 1) at Militaaretaten oppebærer den Godtgjørelse, som herfor tilstaaes Communerne, og 2) at Forantaltningen foreløbigt idersættes som et Forsøg t. Cr. i 2 Aar, for hvilket Tidrum der ikke vil blive gjort Paastand paa Refusjon af hvad Udgifterne muligens maatte